

virkelig, at det er for meget forlangt, at alle Politibetjente skulde være saadanne Jurister, at de, naar de kom i Færd med en saadan Person, strax skulde have denne Sag paa det Rene. Jeg er, hvad jeg vel uden Ubefledenhed tør sige, nogenlunde hjemme i Lovgivningen; men jeg vilde ikke være Politibetjent under saadanne Forhold; thi det vilde være mig ganske umuligt strax at sige, at det Forhold, hvori en vis Person gjorde sig skyldig, kunde medføre højere Straf end Bøder eller Fængsel. Nei, dette maa man ikke forlange af en Politibetjent; og man maa ikke indføre i en Lov, at en Politibetjent ikke maa anholde Nogen, naar han ikke veed, om det Forhold, hvori Bedkommende gjør sig skyldig, kan medføre højere Straf end Bøder eller Fængsel; det gaar efter min Mening slet ikke an. Der næst bemærkede ogsaa den ærede Rigsdagsmand, netop for stærkt at værne om den personlige Frihed, at en Politibetjent ikke maatte gribe fat i eller holde fast paa Nogen, som maatte ikke egne sig til en saadan Behandling, i den Tro, at han muligens havde gjort sig skyldig i Gendomsindgreb eller Forhold af den Natur; men jeg vil da spørge, om det vil tjene til at fremme Hensynet til den personlige Sikkerhed, at man vil forbyde Politiet at anholde løse og ledige Personer, for at bruge det Udtryk, som den ærede Rigsdagsmand brugte? Løse og ledige Personer ere, som forklaret i Endringsforslaget, saadanne, der ikke have fast Opholdssted og Levevei, men hvorledes skal en Politibetjent kunne bedømme om den, der frenger sig frem i et Opløb, kan give en tilfredsstillende Forklaring om, hvorledes det har sig med hans Udkomme i de Dage? Det lader sig ikke gjøre. Jeg troer altsaa, at Hensynet til de forskjellige Betragtninger, jeg her har tilladt mig fremføre, maa lede til den Mening, at der ikke vil vindes Noget ved i Lovforslaget at optage de detaillerede Regler, der ere opstillede af den ærede Rigsdagsmand. Jeg frygter for, at man netop ved dem vilde lamme den Virksomhed, som det er nødvendigt, at en Politiofficiant kan udvilde, og at han paa den anden Side kunde komme til at foretage saadanne Skridt, som i og for sig ikke vare heldige. Lad os overlade

alt dette til den Conduite, hvoraf er ved Politet Ansat nødvendigviis maa være i Besiddelse.

Formanden: Da det ikke vil være muligt at tilendebringe Forhandlingen idag, skal jeg her afbryde den.

Jeg skal meddele Udfaldet af det foretagne Valg til et Udvalg angaaende Statsrevisorenes Betænkning for Finantsaaret 1868—69. Der var afgivet 90 Stemmesedler, af hvilke imidlertid 2 vare ugyldige, fordi der ikke paa dem fandtes anført 5 Navne. Der var altsaa 88 gyldige Stemmesedler, afgjørende Fleertal følgende 45 Stemmer. Valgte ere A. Nielsen med 80, Nee med 77, Zahle med 76, Aberg med 75 og Povlsen med 75 Stemmer. De øvrige Stemmer vare spredte.

Fra Indenrigsministeriet har jeg modtaget til Dmdeling mellem Thingets Medlemmer „Foreløbig Beretning om Driften af de jydsk-sjyenske Jernbaner i Tidsrummet fra 1ste April til 30te September 1870.“ Exemplarer heraf ere omdeelte.

Jeg skal gjøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, at der sandsynligviis inden Mandag Middag vil blive omdeelt Betænkning over „Forslag til Lov om Postvæsenet.“ I Forbindelse hermed skulde jeg anmode ærede Medlemmer, som maatte ville stille Endringsforslag til den forestaaende 2den Behandling af dette Lovforslag, om at indlevere disse i Bureauet inden forstkommende Tirsdag Middag Kl. 1.

Næste Møde vil blive afholdt Mandag Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov indeholdende Bestemmelser om Politiet udenfor Kjøbenhavn.

2) Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872, (§§ 12—17 og 24 samt af § 25 Post 17—21, vedkommende Finantsministeriet.)

Mødet hævet Kl. 4 1/2.